

РЕШЕНИЕ

№ 12445

гр. София, 19.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.07.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **4548** по описа за **2024** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на К. Г. С., чрез упълномощен адвокат срещу Решение № 1239 от 11.03.2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 12 - ти състав, постановено по НАХД № 1215/2024 г. С решението е потвърден Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 7965910/13.08.2023 г. на СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП на касатора е наложено административно наказание „глоба” в размер на 600 лева, за административно нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Наведените касационни основания са за нарушение на закона и допуснати съществени нарушения на процесуални правила - чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, вр. чл. 63в от ЗАНН. Осъществяването им е аргументирано с доводи, че в мотивите на оспорения съдебен акт не са взети предвид изложените с въззивната жалба възражения. Твърди, че Съдът не е извършил задълбочен анализ на приобщените по делото доказателства и в тази връзка не е констатирал, че не е спазена процедурата по чл. 186, ал. 4 от ЗДвП, както и, че административнонаказателната отговорност на вписания ползвател на автомобила е ангажирана незаконосъобразно. По тези съображения се иска отмяна на решението и на потвърдения с него електронен фиш. Претендират се разноски,

съгласно списък.

В проведеното съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява. Постъпило е становище на процесуалния му представител адв. Г. по съществуващото на делото.

Ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че жалбата е основателна, като споделя възражението за прекомерност.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, XII касационен състав като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Въззивният съд правилно е установил фактичката обстановка приемайки, въз основа на събраните по делото писмени доказателства, че на 13.08.2023 г. в 17:07 ч., в [населено място], по [улица]до № 4, с посока на движение от [улица]към [улица], с техническо средство тип ARH CAM S1, № 11743ее (представляващ преносима система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации) е заснет лек автомобил марка „А.“, модел „Ку 3“ с ДК [рег.номер на МПС] , движещ се със скорост от 94 км/ч., която скорост след приспаднат 3 % толеранс в полза на водача е отчетена като 91 км/ч., при ограничение на скоростта 50 км/ч., за населено място.

Във връзка с така констатираното нарушение след справка, относно собствеността на заснетия автомобил (л. 14 от делото) е установено, че негов собственик е „Порше лизинг БГ“ ЕООД, а за ползвател е вписано лицето К. Г. С.. От СДВР е издаден електронен фиш Серия К № 7965910/13.08.2023 г. за налагане на глоба в размер на 600 лв., за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, в който като нарушител е вписана К. Г. С..

При така установената фактическа обстановка въззивният съд е постановил решение, с което е потвърдил ЕФ като законосъобразен. Решаващият съд е приел, че електронният фиш отговаря на специалните изисквания за форма и съдържание, установени в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Изложил е и съображения относно съответствието на техническото средство със законовите изисквания. Вмененото нарушение на правилата на ЗДвП решаващият съд приел за доказано, като е изложил и съображения по отношение възраженията за допуснати нарушения при издаване ЕФ, които освен пред настоящата, са релевирани и пред въззивната инстанция.

Решението на въззивния съд е правилно.

Настоящият касационен състав, възприема напълно изводите на СРС, относно установеността на описаните от него фактически констатации по случая, намерили отражение и в самия електронен фиш, доколкото същите са изцяло обосновани със събраните по делото доказателства. При постановяване на обжалваното решение правилно е приложен материалния закон.

Неоснователни са доводите на касатора за допуснати нарушения на съдопроизводствените правила. Въззивният съд е изпълнил процесуалното задължение по чл.13, ал.1 НПК вр. чл.84 ЗАНН, като е събрал съгласно чл. 107, ал.2 НПК вр. чл. 84 ЗАНН доказателствата от значение за пълното и всестранно разкриване на обективната истина по случая. Преценил е поотделно и в съвкупност,

събраните, включително и в хода на съдебното следствие писмени доказателства, които са еднопосочни и достатъчни за установяване на обстоятелствата от предмета на доказване в определените с чл. 102 НПК, вр. чл. 84 ЗАНН граници. Изводът си за осъществяване на посочения в ЕФ състав по чл.21 ал.1 ЗДвП решаващият съд е извел, след като е установил наличие на всички изискуеми се от закона елементи от обективната и субективната негова страна. В този смисъл, въззивният съд е извършил дължимата се цялостна служебна проверка на законосъобразността на оспорения електронен фиш, като наред с това се е произнесъл и по основните доводи, наведени от К. С. с жалбата. Решаващият съд е изложил мотиви относно неоснователността на релевираното възражение за незаконосъобразност на ЕФ, поради неспазване процедурата по чл. 186, ал. 4 от ЗДвП. Следва да се посочи, че в обжалвания електронен фиш изрично е цитирана дадената от законодателя възможност на санкционираното лице по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП. Вярно е, че съгласно същата в 14-дневен срок от получаване на ЕФ наказаното лице има право да подаде декларация, в която да посочи кое е лицето, управлявало превозното средство като приложи копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство, в случай, че водачът, извършил нарушението и собственикът на автомобила са различни лица. В случая такава декларация не е подадена при връчване на ЕФ (на 24.12.2023 г.), като касаторката и не твърди, че друг е управлявал автомобила. По горните съображения, твърденията, че фишът е незаконосъобразен, поради неспазване процедурата по чл. 186, ал. 4 от ЗДвП, не се споделят и от настоящия касационен състав. Във връзка със становището на представителя на СГП, съдът констатира, че в жалбата не се съдържа възражение за прекомерност на глобата, а размерът ѝ е изчислен в съответствие с разпоредбата на чл. 182, ал.1, т.5 от ЗДвП. Измерената от АТСС скорост е 94 км/ч, като след приспаднат толеранс от 3% е приета за установена стойност на скоростта 91 км/ч, при разрешена 50 км/ч, т.е. превишението на скоростта е с 41 км/ч, за което в закона е определена глоба в абсолютен размер от 600 лева.

По изложените съображения обжалваното решение следва да бъде оставено в сила. Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София – град, XII - ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1239/11.03.2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 12-ти състав, постановено по НАХД № 1215/2024г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.